

Til
Folketingets Boligudvalg
Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen
Indenrigs- og boligminister Kaare Dybvad Bek

Servicehundeforeningen
Østre Parkvej 2N
4100 Ringsted
CVR-nr: 35552472
info@servicehundeforeningen.dk
Mobil: 20 68 83 83

Ringsted den 15. februar.2021

Uklarheder vedr. servicehunde og lovgivning på lejeboligområdet.

Vi, i Servicehundeforeningen, tillader os at henvende os til Boligudvalget, Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen samt Indenrigs- og boligminister Kaare Dybvad Bek, da vi oplever tiltagende antal henvendelser grundet uklarheder i lovgivning og besvarelser fra tidligere ministre i Boligministeriet.

Servicehundeforeningens formål er at hjælpe medborgere med fysisk og psykiske handicap. Hovedparten af vores brugere, med psykiske lidelser, har tidligere levet et liv i isolation, voldsom angst m.m. Foreningen samarbejder derfor med en gruppe, som også har oplevet isolering fra skole/uddannelse/arbejde og en delvis stigmatisering fra samfundets side. Når disse brugere får en servicehund, ser vi, at de formår at komme ud fra deres hjem, få motion med servicehunden og opnår en markant større trivsel, hvor også medicinbehov reduceres. Vi oplever dermed, at servicehunde bibringer positivt til både det enkelte menneske, men også til samfundsøkonomien.

Det er med stor bekymring, at vi ser tiltagende tendens til diskrimination af mennesker, som har brug for servicehund som hjælpemiddel i lejebolig. En diskrimination, som udelukker brugerne og ansøgere i at henvende sig til Ligebehandlingsnævnet, da de risikerer at stå uden hjem eller hjælpemiddel, grundet Ligebehandlingsnævnets lange sagsbehandlingstid.

Vi skal her understrege, at når man har behov for et hjælpemiddel, sker det for at få bedre funktioner, for at kunne begå sig på LIGE vilkår som andre UDEN handicap. Hjælpemidlet kompenserer VÆSENTLIGT for det handicap/kroniske lidelse, som man har.

Foreningen kontaktes tiltagende af almene boligforeningers afdelinger, da der er et stigende antal beboere, som har erhvervet sig hund og kalder det en servicehund. Heri er også flere problematikker, da det betyder en større skepsis/modstand over for brugere af psykiatriske servicehunde fra Servicehundeforeningen. For reglerne er grundlæggende ikke gode nok.

- ✿ *Ifølge Fødevarestyrelsen er servicehunde: "trænede og godkendt af en relevant instans." Men reelt er der ingen lovhjemmel til "instans", hvorfor enhver har ret til at certificere den enkelte hund til servicehund. Også dem som ikke har tilstrækkelig viden om hunde, har derfor lovhjemmel til at certificere.*
- ✿ *"Offentlighedstesten" er heller ikke beskrevet af nogen myndighed, men op til den enkelte at vurdere, hvad der indgår i denne test.*

Muligvis af den årsag, har nogle boligforeninger som krav, at hunden skal være bevilget af kommunen for at agere, som servicehund. Tidligere minister Inger Støjberg har dog udtalt mod denne regel i almene boliger i sagsnr. 2016 – 3002:

”Der er heller ikke fastsat regler om, at lejeren skal være visiteret efter serviceloven til at modtage en servicehund, eller om at der ikke må være tale om en hund, som lejeren selv betaler.” ([SOU, Alm.del - 2015-16 - Endeligt svar på spørgsmål 245: Spm. om at sikre, at personer med handicap der er godkendt som modtager af en servicehund, samtidig har mulighed for at kunne have servicehunden i den bebyggelse, hvor brugeren bor, til udlændinge, integrations- og boligministeren \(ft.dk\)](#))

Hun påpeger senere, at det må være boligforeningen som går ind og vurderer, hvorvidt servicehunden agerer som hjælpemiddel.

”Det afhænger således af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af, om lejeren har en vedvarende fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, der gør den pågældende afhængig af en servicehund, og om hunden er trænet til at udføre netop de nytteopgaver, som den pågældende har behov for.

I de formentlig ret sjældne tilfælde, hvor lejeren og boligorganisationen ikke kan blive enige om behovet og hundens træning, må spørgsmålet afgøres af domstolene. Jeg er ikke bekendt med, at der har været sådanne sager”

Servicehundeforeningen ser her flere problematikker. Finder Boligministeriet, at boligforeninger har faglig og teoretisk kompetence til at vurdere, hvorvidt en bruger/ansøger til servicehund har behov for hjælpemiddel? Det betyder i praksis, at mange brugere bliver ”tvungent” ud i at udlevere privat information omkring sygdom og handicap til en ”tilfældig” driftschef eller udlejningselskab. Kan det være korrekt?

I de tilfælde, hvor udlejer forholder sig retten til at afvise dispensation om servicehund i henhold til Inger Støjbergs formulering, så har vores brugere – igen – ingen mulighed for at anke sagen, da de grundet den lange sagsbehandlingstid, risikerer at stå uden bolig.

Vi oplever ansøgere, som ikke tør ansøge, trods deres ønske og behov for servicehund, fordi private kapitalfonde og erhverv i så fald vil opsige deres lejekontrakter. I store byer, hvor det er næsten umuligt at få en bolig, som man som psykisk udfordret har råd til, afholder det mange fra at ansøge om den ret, som de egentlig har til hjælpemidlet, da de så vil stå uden hjem. Vi kontaktede en kapitalfond på ansøgers vegne grundet afvisning af servicehund i lejebolig. Vi henviste den pågældende fond til FT-samling L 221 ”Forslag til lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap.” og dennes specielle bemærkninger §2:

Som udgangspunkt vil handlinger, som medfører et økonomisk mellemværende mellem parterne, ikke være af rent privat karakter, og vil derfor være omfattet af loven.

Men kapitalfonden påpegede, at de henholder sig til lovgivningen ved at henvise til tidligere minister Ole Birks svar på spørgsmål 373 den 12. februar 2019 i Transport-, Bygnings- og Boligudvalget:

”Der findes ikke for private boliger en tilsvarende bestemmelse. Spørgsmålet reguleres for så vidt angår private udlejningsboliger således kun af lejekontrakten og husordenen. Forskellen på lejerens ret til at holde servicehund i en almen og en privat lejebolig er begrundet i den private ejers ret til at råde over sin egen ejendom.” <https://www.ft.dk/samling/20181/alm.del/tru/spm/373/svar/1556068/2015296/index.htm>

Den pågældende ansøger turde ikke henvende sig til Ligebehandlingsnævnet, da der var en reel frygt for i så fald at blive boligløs. Det skal fremhæves, at vi har med en målgruppe at gøre, som er særdeles sårbare, lever isoleret med angst m.m. samt føler sig en vis grad stigmatiseret af samfundet. Mange af dem har ikke de personlige ressourcer til at gøre indsigelser.

Vi finder det således dybt bekymrende, at der ikke er klarhed på området. Særligt i København og andre storbyer, hvor private aktører er en stor del af lejeboligmarkedet, ser vi, at vores brugere er udsat og risikerer at stå boligløse. Brugere, som i forvejen er sårbare. For alle disse ansøgere/brugere gælder det, at der trods forbud mod repressalier ved tvister, er en realistisk angst for at stå boligløs, da udlejeren til enhver tid har "magten".

Vi vil derfor gerne bede Jer se på følgende forhold:

- ❦ At tydeliggøre hvorvidt man har ret til at have servicehund som lejer i ejendomme, som er fondsejet eller privatejet.
- ❦ At undersøge muligheden for, at det er en myndighed, som varetager instansen for at certificere en hund til servicehund. Det kunne evt. være politiet på samme måde, som de varetager kørekort. Politiet varetager i forvejen bedømmelse af egne politihunde.
- ❦ En myndighed, som vurderede hvorvidt den enkelte persons handicap/kroniske lidelse er så invaliderende, at en servicehund som hjælpemiddel vil kunne afhjælpe tilstrækkelig. (Det sker, når det bevilges ved kommunen. Men her skal ALLE behandlingsmuligheder være udtømte. Derfor er der mange, som selv vælger at betale for servicehund eller uddanne egen hund selv).
- ❦ At stille krav til leverandører af servicehunde om, at der skal være Id-kort og vest på Servicehunde på job. Evt. have en standardiseret vest, som udleveres, når hunden er certificeret servicehund af myndighed.
- ❦ Evt. undersøge muligheder for at stille nogle grundlæggende krav til at kunne være leverandør eller træner til servicehunde. På samme måde, som der er krav til kørelærere. Her skal understreges, at det er en gruppe af mennesker med en bred vifte af psykiatriske lidelser. Den enkeltes menneskes særlige behov er bestemmende for, hvilken træning den enkelte hund skal gennemgå for at kunne give brugeren den optimale støtte. Hertil vil nogle ikke være i stand til at medvirke til uddannelse af servicehund. Servicehundeforeningens brugere, har brug for at servicehunde ER uddannet og certificeret ved udplacering.

Vi håber inderligt, at I vil forholde jer konstruktivt til de problematikker, og vi er naturligvis imødekommende for en dialog og uddybelse af ovenstående.

På forhånd tak.

På Servicehundeforeningens vegne

Hanne Troensegaard
Chefinstruktør.